

John
Smith
skrivar

Orsøkin til kreppustøðu Føroya rúmast í einum (fremmenda) orði: Breckmann

Lika so rætt tað er at siga: Orsøkin til kreppuna í Føroyum kann sigast í tveimum orðum: Atli Dam – lika so rætt er at siga: Orsøkin til kreppustøðu Føroya rúmast í einum fremmendaorði: Breckmann.

Við tí, ið sermerkir Atla Dam, hansara serliga óvilja móti hesum at gera inngreip í tað persónliga írælsid hjá fólki, so kann tað ivaleyst sigast og tað eisini við røttum, at «årsagen til Færøernes kriser kan defineres i to ord: Atli Dam»!

Um somu tíð sum Atli Dam hevur tvíhildið um og vart rættin til persónligt frælsi, so hevur hann óbeinleiðis og beinleiðis ábyrgd av at føroysk vinnulivsstýring og nakrir «rúvvalspolitiskar» (allir erkakapitalistar í privatkommunistiskum hami), hava stýrt Føroyum og føroya fólki á búskaparliga gravarbakkun, meðan forrættismoralur og -etikur er vorðin ein saga blott: Tað er ongín, ongín meira, ið litur á ein føroying. Í øllum førum ikki í útlandskum bankum og figgingarstovnum yvirhøvur.

Tað var við ikki sørt av nýfign, at eg tók pylsutongina og tók at hyggja í seinasta nummarið av ófrætappressuni friggjadagin tann 29. juni 1990 og satt at siga gjørdist eg ikki sørt orkymlaður av forsiðuni: Atli Dam ovast á breddanum og so henda royndin at legalisera hetta at teir frelstu fólkafløks-pampararnir hava latið ein fólkafløksrúboðara og kapitalistapampara alt upp í hendur av arbeiði, ið stendur av heiminum har suðuri í Sandoyinni til tey gomlu og tað fyrri sjei milliónir krónur meira enn aðrir sandingar høvdu boðið í almennari lisitátt, hetta sambært eitt av stjórnarbláðunum nú í vikuni, ið for.

Á sin vanliga undirfundiga máta fær Óli Breckmann henda «handli» at vera triggjar milliónir bilgari enn

mett?? – Meðan tað sum áður sagt verður sjei milliónir krónur dýrari enn boðið er. Stíkk den.

Teir, sum varða av: At hava tann politiskt svaka í starvi sum samfelags-syndrara, siga: Hatta er bara Óli (BRECKMANN).

Á forsiðuni í Dagblaðnum hevði eg væntað at siggja feittastu, svartastu, tjúkkastu forsiðusensatíon, á nazigráari bakgrund, nakrantíð í søgu Óla Breckmanns sum sannførdan frelstan talsmann fyrri privata frælsinum, tí fría initiativinum, teim friu marknaðarkreftinum, teim liberalkapitalistisku ídesettunum og eg var nær við at siga rein-dyrkaðari fascismu, men gakk.

Undirbrotligi «taktikkurin» grýtur (sambært prinsippinum álop er besta verja) runu eftir tí mest heiðurliga menniskja og politikara Føroyar nakrantíð hava átt, landspolitikaranum Atla Dam, ið hevur verið lögmaður og sitið við ovastu leiðsluni, meðan hetta samfelag er vorðið drigið út úr svartastu miðeld fram til eitt nútímans samfelag við øllum tí, sum har til hoyrir, við infra-strukturi: vegum og havnum, flogvølli, sjúkrahúsværki, kommunikations-fasilitetum og almennum

trygdarneti o.s.fr. o.s.fr. — — — Og satt at siga, so havi eg av og á havi eg bilt mær inn, at Óli Breckmann trods alt trúði tí, hann sjálvur hevur gjørt seg til talsmann fyrri í samfull átjan ár. MEN SO ER GUD HANN HJÁLPI TU OKKUM IKKI.

Ein bannsettur politiskur opportunistur, tað er tað skoðsmál, ið eftir stendur sum varði um hesa veru, ið hevur deilt upp Føroya fólki í eina sekt og so øll til hinu.

Í Dagblaðnum friggjadagin 29. juni 1990 hevur Óli Breckmann avdukað sína sonnu bentu muru, henda totalt amoraliska kostafluga nevnið ikki við einum orði: HERA HJELM og ta skakandi søguliga skadaðending, ið fór fram í Tinganesi hósdagin tann 28. juni, tá føroysk vinnulivsstýring diktaði teirra politisku strámonnum (liberalir føroyskir fólkafløks-pamparum), talsmonnum fyrri fría initiativinum og teim friu marknaðarkreftinum at avhøva nettupp hetta høgt lovaða fría initiativ og hesum somu friu marknaðarkreftum.

Vinnulivsmonopolið, ið hevur blokað føroyskan fisk í 20–25 ár, og sum hevur framleitt kreppu, ið kann teljast í nógvum milliardum, sannlikiligt onkustaðni ímillum sjei

og fimtan milliardir seinastu 20 árin, hetta «tænastumannafyrirtakssemi» Univers Nestle's og so teim týsku, hetta fyrirtakssemi, hesin statúr í statinum gav marionettinum í Tinganesi harraboð og føroyski alivinna varð lögð á blokkin og eirindaleyst in-konsekvent avhøvað — í øllum førum tann parturin, ið ivaleyst er taldur við í seinasta yvirlitinum um gjaldsðjavnna, gleðstíðindini um 12 milliónir pluss á gjaldsðjavnnum, lovprisad í dagblaðsleiðarum, í Útvarpi Føroya og SvF, meðan hundradmillióna minking í útflutningini í triggjar mánaðar og eitt lønarfall av likandi upphædd í fimm mánaðar, neyvan varð tikið upp á tunguna, ella bart út snarad inndoktrinerung av fúl-asta slag!!! Ikki tí, eg kenni ikki so nógv til Hera Hjelm og hansara mátar at reka sitt vinnuvirksemi uppá, tað er fyrri so vitt ikki hesum so viðkomandi: TAD, SUM EFTIR STENDUR ER EITT PRINSIPPALT: GROV-ASTA LEMJAN AV PERSÓNLEGUM, PRIVATUM FRÆLSI, IÐ NEYVAN NAKRANTÍÐ HEVUR SÆÐ SÍN LÍKA Í NÝGGJARI TÍÐ.

Spurningurin er um ikki grundløgðar brot er fram.

Frit at tro, at tale og at tænke og so hetta at handla??

Atli Dam kann sigast at hava ábyrgd av kreppuni, men bert um hann — tá hann um somu tíð hann kundi havt kravt føroyska vinnulivsstýring fyrri ein dómstól, um hann ikki tá hevði brotið tey heilt grundleggjandi prinsipp, hann til allar tíðir hevur staðið sum fremsta vernd imóti, prinsippið um tað persónliga frælsið, tey grundleggjandi rættindi hjá øllum menniskjum, rættin at føðast til javnbjóðis møguleikar til liv og livskor uttan mun til trúgv, áskoðan, kyn, lit ella hvat annars kann vera til munar av ymiskum slagi, ið taka kann seg upp meðan tíðin rennur, stutt sagt til somu kappingar-reglur á livsins leikvølli, við somu krøvum um ábyrgd og fair play galdandi fyrri øll, eisini fyrri hesi menniskju, sum í gjár traðkaðu hetta frælsi undir sin óhumaska styvlahæl, meðan ófrættasproytan, ið hevur hylað um henda rætt í samfull átjan ár, ikki læst um vón. Tí — við í Atlasa virkisskrá vóru ikki itøkiligar ætlanir, kreppuætlanir um tú vil, ið kundu setast í verk, tá bólkar av politiskum opportunistum við samfelagsskaðiligum politiskum ágangi og inndoktrinerung fóru at sannføra um at tann einstaklingur í okkara samfelag, sum í størstan mun hevur hugsað og

handlað landspolitiskt til frama fyrri ta stóru heild, var ein, ið sum sitt fremsta mál hevði sett sær at skerja møguleikar fyrri ávis fólki. Hetta var og er heilaspuni hjá eini politiskt svakari veru, ið er og var borin til akkurát hesar somu áður-nevndu møguleikar, men sum hevur brotið við allar reglur, moralskt, etiskt, samfelagsliga, ein persónur, sum í síni rablandi orsku hevur villið, øst, flutt runt við og brúkt talrikastu frikirkjuluju samkomu í Føroyum sum brikkar í einum fullkomiliga hemningsleysum privatpolitiskum spæli, eitt spæl, ið er vorðið ramasta álvara, so álvarsligt, at samfelagið alt stynjar og venar seg í kreppu, einari kreppu, ið gjørdist úrslitið av inbilitari ræðslu, ið hevur verið og verður passað og pleygað av harra Óla Breckmann, hesi veru, ið heldur við líka bálið av eitrandi iva, hesum, ið sátt hevur og gjarað hevur við logandi hatrí, meðan hann hevur kriminaliserað alt tað, ið var og framhaldandi er stöðið undir einum sunnum samfelag, rættlyndi, virðing, álit manna millum og fremst av øllum moralskar og etiskar reglur, hesi veru, ið hevur elvt til paranoia og hevur lagt sjógvar húsanna millum —.

Tað sigst nú at hann torir ikki út um dyr, hann er vorðin bebbaræddur av einum spæli, ið ikki meira er spæl. Breckmann er í kreppu, hann er kreppan óll.

— — —

Við sama óhugnaliga kenslukulda, hann sýnir øllum sínum medskapningum, letur hann nú piskin sláa hart á tær herðar, ið borið hann hava seinastu átjan árin. Hyggið bert í Dagblaðið tann 27. juni 1990, óddagreinin við orðinum «Guds gáva til Føroya fólki».

Ein fær seg ikki ein gang til at siga vælgagnist.

J. Smith

